

hus i tilsammen mindst 2 Aar, paany gør sig skyldig til Straf af Tugthus eller Fængsel, og de foreliggende Oplysninger kendetegner ham som en erhvervs- eller vanemæssig Forbryder, kan Retten, hvis Hensynet til Samfundets Sikkerhed findes at kræve det, dømme ham til at tages i Sikkerhedsforvaring, der da træder i Stedet for Straf.

Stk. 2. Med Tugthus eller Fængsel kan efter Omstændighederne ligestilles Frihedsstraffe af tilsvarende Art, som er udstaaede i Udlandet.

§ 72.

Stk. 1. Ingen til Sikkerhedsforvaring dømt Person kan løslades, før 4, i Gentagelsestilfælde 8 Aar er forløbet efter Indsættelsen, eller holdes tilbage udover 16 Aar efter samme. Naar 4, henholdsvis 8 Aar er forløbet, afgøres Spørgsmaalet, om Løsladelse skal finde Sted, af Justitsministeren. Løsladelse sker paa Prøve efter de i §§ 44—46 indeholdte Regler, dog at Prøvetiden mindst skal være 2 Aar. Nægtes Løsladelse, kan Spørgsmaalet tidligst efter 1 Aars Forløb rejses paany.

Stk. 2. For de i Henhold til § 43, Stk. 2, til Forvaringsanstalt overførte Fanger gælder ovenstaaende Regler ikke.

Stk. 3. De i § 52 indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse overfor de i Forvaringsanstalt anbragte Personer.

§ 73.

Sikkerhedsforvaring udstaaes af Mænd i en dertil indrettet Statsanstalt eller Afdeling af en saadan, af Kvinder i Arbejdshus under Iagttagelse af de i § 72 givne Regler. Angaaende Arbejdspigten og Behandlingen finder Reglerne i § 70 tilsvarende Anvendelse med fornøden Hensyntagen til Forvaringsfangernes større Farlighed. Udgangstilladelse kan ikke meddeles.

§ 74.

Nærmere Bestemmelser om Behandlingen af de til Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring dømte Personer træffes ved kgl. Anordning, hvorved tillige fastsættes Disciplinærstraffe svarende til Bestemmelserne i § 53.

9de Kapitel.

Andre Retsfølger af den strafbare Handling.

§ 75.

Stk. 1. Bliver en tiltalt frifunden for Straf i Henhold til § 17, eller findes Straf i Henhold til § 18 uanvendelig, men det af Hensyn til Retssikkerheden skønnes fornødent, at der anvendes andre Foranstaltninger overfor ham, træffer Retten Bestemmelse derom. Kan Sikkerhed ikke ventes opnaaet ved mindre indgribende Forholdsregler, saasom Sikkerhedsstilling, Anvisning af eller Forbud imod Ophold paa et bestemt Sted, Paalæg af den i § 77 omhandlede Art, Beskikkelse af Tilsyn eller Umyndiggørelse, bliver den paagældende at anbringe i et Sindssygehospital, en Aandssvage- eller anden Kur- eller Plejeanstalt eller i en særlig for saadanne Personer indrettet Forvaringsanstalt. Indenfor de af Retten dragne Grænser træffer Øvrigheden de nærmere Bestemmelser, som Foranstaltningens Udførelse maatte udkræve.